

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 227.921 van 26 juni 2014
in de zaak A. 212.855/XIV-35.713**

In zake : Mohamed Adil ELIDRISSI
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jürgen Millen
kantoor houdend te 3730 Hoeselt
Tongersesteenweg 4, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 21 juni 2014, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van de gevangenisdirecteur van Hasselt van 17 juni 2014 waarbij aan verzoeker 21 dagen individueel regime wordt opgelegd van 18 juni 2014 tot en met 8 juli 2014.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 juni 2014.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Valerie Kruijen, die loco advocaat Jürgen Millen verschijnt voor verzoeker, en attaché Xaveer Laureyns, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker is gedetineerd in de gevangenis te Hasselt. Op 13 juni 2014 wordt tegen verzoeker een rapport aan de directeur opgesteld, waarin het volgende wordt vermeld:

“(…)

Bij celcontrole van bovenvermelde gedetineerde volgende spullen gevonden:

- 1 gsm van het merk Isra
- kabeltje voor de gsm op te laden via zijn playstation (stak in op moment van controle)
- een potje met allerlei materiaal in zoals schroefjes kabeltjes enz...
- 1 playstation met kabel die gebruikt wordt om de gsm op te laden.

Zie bijgevoegde zakjes

(…).

Op 14 juni 2014 wordt verzoeker ervan in kennis gesteld dat een tuchtprocedure tegen hem wordt opgestart, waartoe hij op 17 juni 2014 zal worden gehoord.

Op 17 juni 2014 wordt verzoeker in aanwezigheid van een advocaat gehoord.

Met een beslissing van de gevangenisdirecteur van 17 juni 2014 wordt aan verzoeker de tuchtsanctie van 21 dagen individueel regime van 18 juni

2014 tot en met 8 juli 2014 opgelegd. Dit is de bestreden beslissing die als volgt is gemotiveerd:

“(…)
Betrokkene is herhaaldelijk betrapt met een gsm. Bij gsmbezit wordt er een sanctie uitgesproken voor 2 weken. Gelet op de herhaling van deze overtreding op een korte tijdspanne wordt er een sanctie voor 3 weken uitgesproken.
(…)”

IV. Onderzoek van de vordering

4. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement prima facie kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

Uiterst dringende noodzakelijkheid

Uiteenzetting

5. Het verzoekschrift bevat formeel geen afzonderlijke uiteenzetting betreffende de uiterst dringende noodzakelijkheid, doch enkel betreffende een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. In die uiteenzetting laat verzoeker gelden dat hij in de gevangenis studeert en door het opgelegd individueel regime van 18 juni tot 8 juli 2014 dreigt twee examens niet te kunnen afleggen die op 26 juni en 3 juli 2014 zijn voorzien. De opgelegde tuchtsanctie weegt volgens verzoeker bovendien zowel op toekomstige tuchtsancties als op het uitwerken van een reclassering.

Beoordeling

6. De schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid houdt een ernstige verstoring in van het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad van State, herleidt de mogelijkheden tot onderzoek van de zaak tot een strikt minimum en beperkt in aanzienlijke mate de uitoefening van de rechten van verdediging van de verwerende partij. De aanwending van die procedure moet dan ook zeer uitzonderlijk blijven.

Op verzoeker die aldus meent een beroep te kunnen doen op de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, rust te dezen de bewijslast om aan te tonen dat hij niet alleen bij het instellen van de vordering met de vereiste spoed en diligentie is opgetreden, maar hij moet tevens aan de hand van precieze, pertinente en concrete gegevens aannemelijk maken dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen.

Verzoeker heeft allicht de vereiste spoed en diligentie aan de dag gelegd om de voorliggende vordering binnen een zo kort mogelijke termijn bij de Raad van State in te dienen. Hij blijft evenwel in gebreke aan te tonen dat een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevolen volgens de gewone schorsingsprocedure onherroepelijk te laat zou komen om het door hem aangevoerde nadeel op te vangen.

Verzoeker voert aan dat hij twee examens voor het behalen van zijn diploma secundair onderwijs niet zal kunnen afleggen gedurende de periode van de opgelegde tuchtsanctie. Hij maakt echter geenszins aannemelijk dat hij die examens niet op een later tijdstip kan afleggen of dat hij door het later afleggen ervan een zodanig nadeel zou lijden dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing thans vereist zou zijn. Dit klemmt des te meer nu uit het administratief dossier blijkt, en verzoekers raadsman ter terechtzitting bevestigt, dat verzoekers gevangenisstraf in principe tot 2028 duurt en hij slechts in mei 2019 voor vervroegde invrijheidsstelling in aanmerking komt.

Verzoeker toont geenszins aan dat een uitspraak in de gewone schorsingsprocedure te laat zou komen om de nadelige gevolgen van de bestreden beslissing voor eventuele latere tuchtsancties of voor het uitwerken van zijn reclassering te voorkomen.

Uit wat voorafgaat volgt dat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet kan worden aanvaard. Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zesentwintig juni tweeduizend veertien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams